

Av Abel Puustinen kommer vi ännu att höra mycket

Det är som vanligt högt till tak och brett mellan väggarna på Aina Ackté-festivalen, där Puustinen uppträdde med sin studiekompis från London, pianisten Dmitrij Kalasjnikov.

KONSERT Aino Ackté-kammarmusikfestivalen

Abel Puustinen, violin, Dmitrij Kalasjnikov, piano. Szymanowski, Beethoven, Rachmaninov/Kreisler, Strauss. Café Sonck 18.6.

■ Konstnärliga ledaren och primus motorn **Suvi Olavinén** har, Aino Ackté-festivalens 10-årsjubileum till ära, sammanställt en programhelhet som på sedvanligt vis har högt till tak och brett mellan väggarna och erbjuder något för envar.

En av festivalens ledstjärnor är att ge utrymme åt unga artister och artister snäppet utanför de mest bekanta allfarvägarna och härvidlag hör **Abel Puustinen** redan till de någorlunda etablerade namnen. En spännande musiker, som vi ännu kommer att höra en hel del av även på den internationella scenen.

23-årige Puustinen gav i fjol en finfin AA-recital tillsammans med **Johannes Piirto** och i år kunde han presentera 25-årige **Dmitrij Kalasjnikov**, studiekamrat från London och en av dagens många intressanta unga ryska pianister. Kalasjnikov visade sig även vara en känslig kammarmusiker, som på ett lyhört sätt lyssnade in sin partner.

Programmet var i sig rätt konventionellt, men den stilmässiga bågen

■ Abel Puustinen.

FOTO: HEIKKI TUULI/PRESSBILD

höll hela vägen och man blåste känslomässigt liv i samtliga verk, oavsett historisk kontext. Så gjordes **Beethovens** c-mollsonat op. 30 nr 2 med god smak, lagom vibrato och säker dramaturgi, medan var och en av de tre satserna i **Szymanowskis** superkrävande *Mythes* op. 30 fick sin egen karaktärs- och stämningssägiga profil.

Svallande romantik

Richard Strauss romantiskt svallande violinsonat, skriven något år innan Strauss på allvar hittade sitt eget tonspråk i och med *Don Juan*, gjordes i sin tur med all tänkbar emotionell laddning utan att man för den skull gjorde misstaget att suga alltför mycket på karamellen.

Konsertens enda miss var **Fritz Kreislers** *Pregiera* – de facto ett för-

kortat arrangemang av andra satsen ur **Rachmaninovs** c-mollkonsert – som kändes malplacerad och hade platsat bättre som encore. Även om **Mozarts** samtida och vän **Maria Theresia von Paradis** *Sicilienne*, som sannolikt inte är komponerad av henne, ävenså fungerade ypperligt som sådan.

De resterande AA-konserterna bjuder på en skön mix av tango, fado, flamenco, folkmusik, jazz och, givetvis, älskade klassiker. Vi noterar bland annat duorna **Maria Kalanienmi & Marianne Maans** samt **Carita Holmström & Lily-Marlene Puusepp**, trion **Folke Gräsbeck, Jan Söderblom & Hedvig Paulig** samt **Anemarie Åströms, Annika Palms, Tua Forsströms & Jyrki Kiiskinens** musikaliska diktkväll.

MATS LILJEROOS